

சென்னை-பெங்களூர் கிராமத்தலைச் சேர்ந்த பையாலால் போட்டிமாங்கே குடும்பத்தினர் மீது நடத்தப்பட்ட வன்கொடுமதைத் தாக்குதல் வழக்கில் குற்றம் சூழ்த்தப்பட்டிருந்த 11 பேரில் 6 பேருக்கு மரண தண்டனை, 2 பேருக்கு ஆயுள் தண்டனை விதித்தும் மீண்டுமே பரேவை விடுதலை செய்தும் பந்தாரா மாவட்ட குற்றவியல் நீதிமன்றம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ரீர்ப்பளித்திருந்தது.

அவ்விரண்டு குற்றவாளிகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட ஆயுள் தண்டனையை மரண தண்டனையாக உயர்த்தக் கோரியும், வன்கொடுமதைத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் இவ்வழக்கை விசாரிக்க முடியாது என மாவட்ட நீதிமன்றம் அளித்த ரீர்ப்பை எதிர்த்தும் மகாராஷ்டிர அரசால் உயர் நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்யப்பட்டது. இம்மேல்முறையீட்டு மனுவை விசாரித்து வந்த மும்பை உயர் நீதிமன்றத்தின் நாக்பூர் கிளை 6 பேருக்கு அளிக்கப்பட்ட மரண தண்டனையையும் 2 பேருக்கு அளிக்கப்பட்ட ஆயுள் தண்டனையையும் 25 ஆண்டு காலக் கடுங்காவல் தண்டனையாகக் குறைத்து ரீர்ப்பளித்திருப்பதோடு, இவ்வழக்கை வன்கொடுமதைத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் விசாரிக்க முடியாது என மாவட்ட நீதிமன்றம் அளித்த ரீர்ப்பையும் உறுதி செய்திருக்கிறது.

“இவ்வழக்கில் சாதிக் குப்பங்கிருப்பதாகக் கூறமுடியாது. குற்றவாளிகள் அனைவரும் சாதாரண கிராமத்து மனிதர்கள். அவர்கள் ஏற்கெனவே எந்தவொரு குற்ற நடவடிக்கையிலும் ஈடுபடவில்லை. போட்டிமாங்கே குடும்பத்தினரால் தாங்கள் ஏற்கெனவே ஒரு பொய்யான வழக்கில் சிக்க வகைக்கப்பட்டதற்குப் பழித்தீர்த்துக் கொள்ளும் நோக்கத்துடனேயே இக்குற்றங்களைச் செய்துள்ளனர். மேலும் இதுவொன்றும் அரிதினும் அரிதான வழக்கல்ல.” - இவ்வை தண்டனையைக் குறைத்ததற்கும், வன்கொடுமதைத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் இவ்வழக்கை விசாரிக்காமல் தள்ளுபடி செய்ததற்கும் உயர் நீதிமன்றம் சொல்லியிருக்கும் காரணங்கள்.

தாழ்த்தப்பட்ட மகர் சாதியைச் சேர்ந்த, சூயமரியாதையோடும் சூயசார்போடும் வாழ்ந்து வந்த பையாலால் போட்டிமாங்கேயின் மனைவி சூரகோ, மகள் பிரியங்கா, மகன்கள் சூதிர் மற்றும் ரோஷன் ஆகியோர், குன்பி என்ற ஆதிக்க சாதியைச் சேர்ந்த வெறியர்களால் ஊரே பார்க்கக் கொட்டிரமாகவும் வக்கிரமாகவும் சித்திரவதை செய்யப்பட்டு, பாலியல் பலாத்காரப்படுத்தப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டனர் என்பது உலகமே அறிந்த உண்மை.

2 / 3

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 12 August 2010 19:49 -

ஒன்பது ஆண்டுகள் முடிந்து விட்டததைக் காட்டியும், தமிழக அரசு சலேம் நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்கு எதிராக மலேசியாவைச் சேர்ந்தவர்களைக் காட்டியும் அவ்வழக்கை வன்கொடுமதைத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் விசாரிப்பதில் இருந்து நழுவிக் கொண்டது. திண்ணியம் வழக்கிலும் இப்படித்தான் ஆதிக்க சாதிவறியர்கள் வன்கொடுமதைத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்படாமல் தப்ப வகைக்கப்பட்டனர்.

தமிழகத்தின் 15 மாவட்டங்களில் 1990 ஆம் ஆண்டு முதல் 2006 ஆம் ஆண்டு முடிய தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு எதிராக 6,157 வன்கொடுமதைத் தாக்குதல்கள் நடந்துள்ளதாகவும், அவற்றுள் 1,657 வழக்குகள் புலன் விசாரணை நிலையிலேயே போலீசாரால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுவிட்டதாகவும், 2,297 வழக்குகள் நீதிமன்ற விசாரணையின் போக்கில் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டதாகவும், மீதமுள்ள 2,203 வழக்குகளில் 207 வழக்குகளில் தான் குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்பட்டதாகவும் தகவல் அறியும் சட்டத்தின் கீழ் பெறப்பட்ட புள்ளிவிவரம் தெரிவிக்கிறது.

மகாராஷ்டிரா மாநிலப் புலனாய்வுப் போலீசார் வெளியிட்டுள்ள "மகாராஷ்டிராவில் குற்றங்கள் - 2007" என்ற அறிக்கையில், "வன்கொடுமதைத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்படும் வழக்குகளில் 2 சதவீதத்திற்கும் குறைவான வழக்குகளில் மட்டுமே குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படுவதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. நாடெங்கும் இப்படி பெரும்பாலான வன்கொடுமை வழக்குகள் நீதிமன்றங்களால் தள்ளுபடி செய்யப்படுவதற்கு, "வன்கொடுமையால் பாதிக்கப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்டோர் தரம் வாக் குமில்லங்களால் நீதிபதிகள் சாட்சியமாக ஏற்றுக் கொள்ள மறுப்பதை" புன்னையா கமிசன் முக்கியக் காரணமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது.

"தாழ்த்தப்பட்டோர் வன்கொடுமையைச் சட்டத்ததைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவதாகவும், அதனால் அச்சட்டத்தை அடியோடு நீக்க வேண்டும்" என ஆதிக்க சாதிவறியர்கள் கஞ்சல் போட்டு வருகிறார்கள். அதிகார வர்க்கமும் நீதிமன்றங்களும் வழக்குப் பதிவுதிலும், விசாரணை நடத்துவதிலும், தீர்ப்பு வழங்குவதிலும் இச்சட்டத்தை நீர்த்துப் போகச் செய்வதன் மூலம் சாதி இந்துக்களின் அக்கோரிக்கையை மறைமுகமாக நடமாற்றப்பட்டுத் தீவிரமாக வருகின்றன.

-குப்பன்.